

חיי שרה חט"ו שיחה ג'

דוקא לאחר "ויביאה האהלה שרה אמו" היה "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה", שמזה משמע שהיה ענין מיוחד בהבאתה להאוהל שמשום זה נשאה. ולכן מפרש רש"י שהיו ג' ניסים.

על הפסוק (כד, 20) "האהלה שרה אמו" מפרש רש"י: "ויביאה האהלה והרי היא שרה אמו כלומר ונעשית דוגמת שרה אמו שכל זמן ששרה קיימת היה נר דלוק מערב שבת לערב שבת וברכה מצויה בעיסה וענן קשור על האהל ומשמתה פסקו וכשבאת רבקה חזרו".

כמה דיוקים ומהם: מהו ההכרח בפשוטו של מקרא שהיה נס, ולא רק נס אחד אלא שלושה ניסים?

והביאור: הסדר בפסוק הוא "ויביאה יצחק האהלה שרה אמו", (ודוקא לאחרי זה – ומשום זה) "ויקח את רבקה ותהי לו לאשה". זאת אומרת שגם לאחר כל הענינים דהשגח"פ שסיפר אליעזר ליצחק, הנה הדבר שהביא להנישואין הי' "ויביאה יצחק האהלה", ועל כרחך צריך לומר שהי' זה ענין מופלא, ולכן מפרש רש"י שהיו ג' ניסים. "האהלה" בה' הידיעה (ע"ד "וירא את המקום מרחוק", שראה ענן קשור) מרמז ל"ענן קשור על האוהל". "שרה" מרמז לזה שאמר לה אברהם "לושי ועשי עוגות", שעשיית הפת הי' ענינה. "אמו" - כל בן ה' למקרא יודע שאמו מדליקה נרות שבת קודש, ולכן "אמו" מרמז לנר דלוק מערב שבת לערב שבת.

ומזה רואים שרבקה הדליקה נרות בהיותה בת ג' אף שאברהם ויצחק הדליקו. ורואים שהנס ד"נר דלוק" הי' רק בהדלקת הנרות של רבקה ולא בנרות דאברהם ויצחק, מפני שהדלקת הנרות בבית שייכת לעקרת הבית.

והנה, ג' ניסים אלו מרמזים לג' מצוות דנשי ישראל, "ברכה מצוי' בעיסה" - חלה. "נר דלוק" – נרות שבת קודש. "ענן קשור" - נידה.

ומזה מובן הזכות דהשתדלות שכל בת שהגיעה לחינוך תדליק נרות שבת קודש.